

BAYRAK

Ey, mavi göklerin beyaz ve kızıl süsü,
Kız kardeşimin gelinliği, şehidimin son örtüsü!
Işık ışık, dalga dalga bayrağım,
Senin destanını okudum, senin destanını yazacağım.

Sana benim gözümle bakmayanın,
mezarını kazacağım.
Seni selamlamadan uçan kuşun,
yuvasını bozacağım.

Dalgalandığın yerde ne korku, ne keder...
Gölgede bana da, bana da yer ver!
Sabah olmasın, günler doğmasın ne çıkar.
Yurda ay yıldızının ışığı yeter.

Savaş bizi karlı dağlara götürdüğü gün.
Kızılığında ısındık,
Dağlardan çöllere düşürdüğü gün.
Gölgene sığındık.

Ey, şimdi süzgün, rüzgarlarda dalgalan;
Barışın güvercini, savaşın kartalı...
Yüksek yerlerde açan çiçeğim;
Senin altında doğdum,
Senin dibinde öleceğim.

Tarihim, şerefim, şiirim, her şeyim:
Yer yüzünde yer beğen!
Nereye dikilmek istersen,
Söyle, seni oraya dikeyim!

Arif Nihat Asya

BU VATAN KİMİN

Bu vatan toprağın kara bağrında
Sıradağlar gibi duranlarıdır,
Bir tarih boyunca onun uğrunda
Kendini tarihe verenlerindir.

Tutuşup kül olan ocaklarından,
Şahlanıp köpüren ırmaklarından,
Hudutta gaza bayraklarından
Alnına ışıklar vuranlarıdır.

Ardına bakmadan yollara düşen,
Şimşek gibi çakan, sel gibi coşan,
Huduttan hududa yol bulup koşan,
Cepheden cepheyi soranlarıdır.

İleri atılıp sellercesine
Göğsünden vurulup tam ercesine,
Bir gül bahçesine girercesine
Şu kara toprağa girenlerindir.

Tarihin dilinden düşmez bu destan,
Nehirler gazidir, dağlar kahraman,
Her taşı yakut olan bu vatan
Can verme sırrına erenlerindir.

Gökyay'ım ne yazsan ziyade değil,
Bu sevgi bir kuru ifade değil,
Sencileyin hasmı rüyada değil,
Topun namlusundan görenlerindir.

Orhan Şaik GÖKYAY

MEMLEKET İSTERİM

Memleket isterim.

Gök mavi, dal yeşil, tarla sarı olsun;

Kuşların, çiçeklerin diyarı olsun.

Memleket isterim.

Ne başta dert, ne gönülde hasret olsun;

Kardeş kavgasına bir nihayet olsun.

Memleket isterim.

Ne zengin fakir, ne sen ben farkı olsun;

Kış günü herkesin evi barkı olsun.

Memleket isterim.

Yaşamak, sevmek gibi gönülden olsun;

Olursa bir şikâyet ölümden olsun.

Cahit Sıtkı TARANCI

BAŐÖRET MEN

Atatürk benim
Başöğretmenim.
Ne öğrendimse
Ondan öğrendim.

Baktım ki asker,
Ben de askerim,
Kars'ta, Kore'de
Nöbet beklerim...

Baktım kürsüde,
Nutuk söylüyor,
O'nun sesini,
Dünya dinliyor.

Ne heyecanlı
Ne heybetli O,
Türk tarihinde
En kudretli O.

Tarih okudum,
Baktım başta O.
Her iyi işte,
Her savaşta O.

Bu devrimleri
Hep O düşünmüş,
Milleti için,
Ağlamış gülmüş.

O semamızda
Ebedi güneş,
O gönlümüzde
En harlı ateş.

Çocuk kalbimle,
İlk O'nu sevdim.
Atatürk benim,
Başöğretmenim...

Tarık ORHAN

ANLATAMIYORUM

Ağlasam sesimi duyar mısınız,
Mısralarımda;
Dokunabilir misiniz,
Göz yaşlarıma, ellerinizle?

Bilmezdim şarkıların bu kadar güzel,
Kelimelerinse kifayetsiz olduğunu
Bu derde düşmeden önce.

Bir yer var, biliyorum;
Her şeyi söylemek mümkün;
Epeyce yaklaşmışım, duyuyorum;

Orhan Veli Kanık

ÖYLE YIKMA

Öyle yıkma kendini,
Öyle mahzun, öyle garip...
Nerede olursan ol,
İçerde, dışarda, derste, sırada,
Yürü üstüne üstüne.
Tükür yüzüne celladın.

Fırsatçının, fesatçının, hayının...
Dayan kitap ile
Dayan iş ile.
Tırnak ile, diş ile,
Umut ile, sevda ile, düş ile
Dayan rüsva etme beni.

Ahmed ARİF

EN İYİ SEN OL

Dağ tepesinde bir çam olamazsan,
Vadide bir çalı ol.
Fakat oradaki en iyi küçük çalı, sen olmalısın.

Çalı olamazsan, bir ot parçası ol, bir yola neşe ver.
Bir misk çiçeği olmazsan bir saz ol.
Fakat gölün içindeki en canlı saz, sen olmalısın.

Hepimiz kaptan olamayız, tayfa olmaya mecburuz.
Dünyada hepimiz için bir şey var.
Yapılacak büyük işler, küçük işler var.
Yapacağınız iş size en yakın olan iştir.

Cadde olamazsan patika ol.
Güneş olamazsan yıldız ol.
Kazanmak yahut kaybetmek ölçü ile değildir.
Sen her neysen, onun en iyisi olmalısın.

Douglas Malloch

ÇOCUKLUK

Affan Dede'ye para saydım,
Sattı bana çocukluğumu.
Artık ne yaşım var, ne adım;
Bilmiyorum kim olduğumu.
Hiçbir şey sorulmasın benden;
Haberim yok olan bitenden.

Bu bahar havası, bu bahçe;
Havuzda su şırıl şırıldır.
Uçurtmam bulutlardan yüce,
Zıpızılarım pırıl pırıldır.
Ne güzel dönüyor çemberim;
Hiç bitmese horoz şekerim!

Cahit Sıtkı TARANCI

KOCAMAN HAYALLER

Kocaman kürek olsa,
Bir de bitmeyen boyam.
Çölleşen dünyamızı,
Yeşil renge boyasam.

Kocaman kürek olsa,
Bir de çalı süpürgem,
Baştan başa dünyayı,
Bir güzel süpürsem.

Kocaman iğnem olsa,
Takıversen ipliği
Hemencecik dikerdim,
Ozondaki deliği.

Kirletmesek çevreyi,
Gerekmez fırça, boya,
Temiz olur dört bir yan.
Yemyeşil olur dünya!

Mustafa Ökkeş EVREN

BAKARDIM GÜNEŞ AVUÇLARIMDA

Hani güzel çocukluk evleri vardı,
Görülmemiş rüyalar gördüğümüz,
Yıldızlara bürünürdüm üşüyünce,
Ay üşümüş ellerimden kayardı,
Dışarda kar yağardı ısl ısl..

Aşılması dağlar vardı uzakta,
Dağlarda masallardan kopup gelmiş
Ateş yakan bin atlı düşünürdüm
Ve sonra koşardım pencereme,
Pencerem masallara bakardı..

At sürerdim dolu dizgin dağlara,
Dağlar uyanırdı ağır uykularından,
Alırdım kendimi korkulardan,
Biraz daha büyürdüm, biraz daha..

Hülya gibi sessizce kurulmuş
Masal sofraları ve bir çocuk
Öylesine sevinmiş, doyurulmuş
Ki bahçeler, kuşlar ve kahkaha..

Güller açardı parmak uçlarımda,
Bakardım güneş avuçlarımda...

Beşir AYVAZOĞLU

UÇAK YOLCULUĞU

Bir uçağım olmalı benim,
Binip üstüne, binip üstüne,
Şu dünyayı gezmeliyim,
Gidip Akdeniz kıyılarına.

Merhaba demeliyim,
Sıcak sıcak denizlerde,
Çimen gemici çocuklara.
Bir uçağım olmalı benim.

Binip üstüne, binip üstüne,
Daha uzaklara gitmeliyim,
Ta Fransa'ya, Berlin'e
Selam demeliyim dört iklimden.

Özgürlük için dövüşmeye gelenler
Ölümlü günler bitti mi?
Ölen tüfekler sustu mu?
Kazanlarda sıcak aşlar pişti mi?

Bir uçağım olmalı benim,
Binip üstüne, binip üstüne,
Diyar diyar gitmeliyim...

Cahit KÜLEBİ

ÇOCUK ve AĞAÇ

Çocuk, çok sevdi ağacı...
Verirdi ona, her kış
Çiçekleri olaydı!

Ağaç, çok sevdi çocuğu...
Öperdi altın saçlarından
Dudakları olaydı!

Ve ona öptürmek için,
Eğilirdi yerlere kadar;
Yanakları olaydı!

Dökerdi önüne hepsini
Gümüşten, altından, sedeften
Oyuncakları olaydı!

Ve çocuk gittikten sonra,
Böyle kalır mıydı ağaç?
Ne olurdu onunda
Bacakları olaydı,
Ayakları olaydı!

Abdölbaki Kömür

DÜNYAYI VERELİM ÇOCUKLARA

Dünya'yı verelim çocuklara,
Hiç değilse bir günlüğüne.
Allı pullu bir balon gibi verelim, oynasınlar.
Oynasınlar, türküler söyleyerek yıldızların arasında.

Dünyayı çocuklara verelim.
Kocaman bir elma gibi verelim.
Sıcacık bir ekmek somunu gibi...
Hiç değilse bir günlüğüne doysunlar.

Dünyayı çocuklara verelim.
Bir günlük de olsa öğrensin dünya arkadaşlığı.
Çocuklar dünyayı alacak elimizden,
Ölümsüz ağaçlar dikecekler.

Nazım Hikmet

BENEKLİ KELİMELER

Fidanlar çiçek çiçek
Heceliyor baharı.
Çocuklar şiir okur,
Şiirse çocukları.

Benekli kelimeler
Uçarı mı uçarı,
Çocuklar şiir sever,
Şiirse çocukları.

Mısralara dizilmiş
Sözcükler boncuk boncuk,
Çocuklar şiirdir,
Şiirler çocuk...

Bestami YAZGAN

ÇOCUKLAR

Sevgiyle büyüyor bütün çocuklar,
Ben çocuklarla büyüyorum.
Yarı çıplaksa eğer çocuklar sokaklarda.
Olmaz olsun ipekler, oyuncaklar diyorum.

Birisi bir çocuğun kalbini kırıyorsa,
Çocuklar ağlıyorsa, hıçkırıyorsa,
Birden bütün vazolar paramparça oluyor.
Alıp başımı gidiyorum.

Bütün bahçelerimiz onlarla serin.
Onlarla bereketli baharda dallarımız.
Çocuklar uyanıksa gece yarılarında,
Boynu bükük kalır masallarımız.

Haber yok evimden kaç günden beri.
Yorgunum, yalnızım, başımdan gidin.
Beni avutmuyor bu ateş böcekleri.
Bana çocuklarımızın gözlerinden bahsedin.

Ah çocuk sesleri, çocuk gülücükleri...
Deniz köpüğünden, ceylandan ürkek...
Sizin olsun dünyanın en güzel çiçekleri.
Bir çocuğun elleri ellerimde olsun tek.

Çocuklar, bir yağmur gibi mübarek.
Hadislerdeki güzellik, ayetlerdeki huzur...
Öldüğüm gün beni binlercesi gülerek,
Eğlenerek, oynayarak götürseler ne olur?

Yavuz Bülent BAKİLER

KİTABIM

Kitap en iyi arkadaş.
Bana neyi sorsam söyler.
Ne anlatsam en sonunda,
Çalış, iyi, doğru ol der.

Geceleri uyumaz o.
Beni kaldırır erkenden.
Okulum kadar güzeldir.
Kitabı çok severim ben ..

FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA

ANADOLU ÇOCUĞU

Gözlerini deryalara salarken,
Sevdim seni Anadolu ocuğu.
Hak yolunda gonca gibi solarken,
Sevdim seni Anadolu ocuğu.

Mazlumun elinde sarı ieksin,
Zalime saplanan atal yüreksin,
Őühedâ burcunda ne mübâreksin,
Sevdim seni Anadolu ocuğu.

Hirâda çizilmiş gönül mihverin,
Yesevî nakıŐlı sevgi cevherin,
Hâlâ dalgalanır gönül zaferin,
Sevdim seni Anadolu ocuğu.

Dikenlere inat güle durmuŐsun,
Belâ mevsiminde bala durmuŐsun,
Hasta ağa gül mührünü vurmudoŐsun,
Sevdim seni Anadolu ocuğu.

Kalbin öyle sıcak, bir vatan gibi,
Muhabbet boy atmıŐ gülistan gibi,
Sarmaladım yüreğime can gibi,
Sevdim seni Anadolu ocuğu.

Bestami YAZGAN

KELEBEK

Yel estikçe uçuşan,
Yapraklara benziyor.
Durmadan, yorulmadan.
Daldan dala geziyor.

Kanatları ipektir,
Bozulur dokununca.
Sanki canlı çiçektir.
Açar bahar olunca.

Üstündeki renkleri
Seyretmeğe doyamam.
Yapamaz böylesini
Benim diyen her ressam.

Ben onu çok severim,
Koşup tutmak isterim.
Fakat kaçır yaramaz,
Uçmadan yaşayamaz.

Hasan Ali YÜCEL

OYUNCAKÇI AMCA

Oyuncakçı amca,
Ne çok oyuncakların var;
Top, tank, tüfek, tabanca...
Gövdem titriyor,
Onlara bakınca!

N'olursun oyuncakçı amca,
Bundan böyle bizlere,
Oyuncak tüfekler yerine,
Ak yelkenli bir gemi,
Bir de süslü bebekler getir,
Unutma e mi?

Sonra oyuncakçı amca,
Senden aldığım tüfekleri,
Bozarak onlardan kuş yaptım,
Bana kızmazsın değil mi?

Abdülkadir BULUT

KEDİM

Kedim henüz bir yaşında;
Uyur hep soba başında.
Hem cesurdur, hem de kurnaz.
Bir tıkırtı duyar duymaz.
Uyanır, aslan kesilir;
Gözleri volkan kesilir.

O geldiği günden beri
Bizim evin fareleri
Dandan, tavandan indiler,
Birer deliğe sindiler.

Koşup yakalıyor hemen.
Yuvasından, deliğinden.
Çıkanları diri diri.
Artık bunlardan hiç biri.
Dolaplarıma girmiyor,
Kitapları kemirmiyor...

Halit Fahri OZANSOY

ÇOCUK NAZLI BİR ÇİÇEK

Kızınca üzülecek,
Kırılıp incinecek,
Sevilince gülecek,
Çocuk nazlı bir çiçek...

Çocuklar ilgi ister,
Dosdoğru bilgi ister,
Çocuğu sevgi besler,
Çocuk nazlı bir çiçek...

Onlarıdır bal-petek,
Onlarıdır gelecek,
Zamanla büyüyecek,
Çocuk nazlı bir çiçek...

Bülent ÖZCAN

DÜNYA ÇOCUKLARI GÜNÜ

Dost ulusun çocukları,
Ülkemize hoş geldiniz.
Dostluk bağı kurmak için,
Ülkemize hoş geldiniz.

Mutluluğa ermek için,
Yurdumuzu görmek için,
Hep elele ermek için,
Ülkemize hoş geldiniz.

Yurtta Sulh, Cihanda da Sulh,
Demişti büyük ATATÜRK.
Akın, akın küçük büyük
Ülkemize hoş geldiniz.

Birlikte engel aşalım.
Oynaşalım ve coşalım.
Her yıl böyle buluşalım,
Ülkemize hoş geldiniz.

Ali SİNCER

BUGÜN KÜÇÜĞÜZ AMA YARIN BÜYÜYECEĞİZ

Ekilen tohumların yeşeren filiziyiz.
Yeryüzü cennetinin renk renk çiçekleriyiz.
Bugün küçüğüz ama yarın büyüyeceğiz.
İnsanlığa mutluluk, barış dağıtacağız.

İçimiz sevgi dolu neşeler saçacağız.
Beyaz güvercin olup göklerde uçacağız.
Dünyaya, insanlığa barış dağıtacağız.
Bugün küçüğüz ama yarın büyüyeceğiz.

Dünya çocuklarıyla el ele vereceğiz.
Büyüyüp adam olup yurda dağılacağız.
Sevmenin, sevilmenin örneği olacağız.
Bugün küçüğüz ama yarın büyüyeceğiz.

Yılmaz ÖZDEMİR

DÜNYA ÇOCUK GÜNÜ

Dünya çocuk gününde,
Neşeliyiz hepimiz.
Bizi mutlu yapana,
Çok teşekkür ederiz.

Evet bugün küçüğüz,
Yarın büyüyeceğiz.

Sizin işlerinizi,
Bizler yürüteceğiz.

"Çocuk umuttur" diye,
Büyük Ata'ma minnet!
Bekliyoruz sizlerden,
Himaye, sevgi, şefkât.

Hayriye GARİBOĞLU

RÜYAM

Atladım bir buluta,
Hadi dedim rüzgara.
Aldı götürdü beni.
Yıldızlara aylara..

Gökkuşığına vardım.
Renginden biraz aldım.
Bulutlar kararmıştı,
Sütü maviye boyadım..

Niye öyle çok şaştın ,
Hayretle bakakaldın,
Ben rüyamı anlattım,
Yoksa gerçek mi sandın?

Ömer USLU

KARDEŐİM

Eğlenmeyi, gülmeyi,
Birlikte sevinmeyi,
PaylaŐmayı, sevgiyi,
Kardeşimle ğrendim.

Oyunlar oynarız el ele,
Evcilik, saklambaç, körebe..
Hiç bitmesin neŐemiz,
Tkenmesin sevgimiz.

Kardeş, en büyük hazine,
Çok mutluyuz birlikte,
Canımdır kanımdır,
Her zaman yanımdadır.

Ömer USLU

YAĞMUR ÜLKESİNİN YARAMAZ ÇOCUĞU

Bir yağmur ülkesinde,
Herkes mutlu yaşardı.
Mavi neşe denizi,
Dolup dolup taşardı.

Evler sevgi bahçesi,
Çocuklar da çiçektir.

Her baba bir bahçıvan,
Anneler kelebektir.

Bir gün yağmur küsünce,
Kurudu dağlar, taşlar.
Çocukların gözünden,
Sel gibi aktı yaşlar.

Büyük küçük herkesin,
Bakışları gökteydi.
Mutluluk çiçeğinin,
Nakışları gökteydi.

Göge göz kırpan çocuk,
Hoş bir fıkra anlattı.
Güneş bunu duyunca,
Kahkahayı patlattı.

Çocuk da gökyüzüne,
Bir merdiven dayadı.
Fırçasıyla bembeyaz,
Bulutları boyadı.

Sonra usulca gidip,
Gıdıkladı bulutu.
Gülücükler içinde,
Açıldı pamuk kutu.

Yağmur damlacıkları,
İslatırken elleri.
Gökyüzüne yükseldi,
Nurlu dua gülleri.

ANLAMAK

Bazen anlıyorum,
Bazen anlamıyorum.
Annemi,
Babamı, ninemi.

Annem şöyle der,
Göstererek beni:
-Cin gibi maşallah.

Cin ne demek?
Gibi ne demek?
Babam diyor ki
Bana bakarak:
-Altını üstüne getirmiş evin.

Hiç yapabilir miyim,
Dediklerini?
Ninemse der bana:
-Topaç gibi.

Bir dedem açık insan,
Pek de zeki.
Dilinden bal akar.
Attaya gidelim der.
Al sana şeker, der.
Göz kırpar.
Okşar.
Sever.
Bir de gıdıklar.

Dedemi çok anlıyorum.

Cahit ZARİFOĞLU

BÜYÜLÜ BİR ATIM OLSA

Büyülü bir atım olsa,
Ay yoluna düşsem.
Yolda yıldızları
Saya saya gitsem.
Gece demesem,
Gündüz demesem.
Büyülü atımla,
Aya varsam.
Ay dedeye sarılıp,
Doya doya öpsem.

Büyülü bir atım olsa,
Tüm gezegenlerin yoluna düşsem.
O gezegen, bu gezegen diye
Hepsini gezebilsem.
Neler var, neler yok
Bir görebilsem.
Arkadaş bulup,
Doyasıya oynayabilsem.
Büyülü bir atım olsa,
Keşke gidebilsem.

HANI DÜNYA KACAMANDI

Hani dünya kocamandı?
Her çocuğa bir düş vardı.
Yıldızlardan yıldızlara salıncaklar kurarlardı.

Hani dünya kocamandı?
Çocuklar hiç ağlamazdı.
Ardından gökkuşağının, hayallere koşarlardı.

Hani dünya kocamandı?
Ne siyah, ne beyaz vardı.
Gökte maviler, yeşil, tüm renkler onlarındı.

Abdölbaki KÖMÜR

BİR DOSTU OLMALI İNSANIN

Bir dostu olmalı insanın,
Gözle değil,
Gönülden seven...
Yanında olmasa bile,
Neşesini, kederini hisseden...
Yüklerini hafifleten,
Yangınlarını serinleten...
Doğrularını besleyen,
Yanlışlarını gösteren...
Her koşulda yüzünü güldüren...
Başarısında ve mutluluğunda
Sözüyle değil, özüyle sevinen.
Acı günlerin tesellisi,
Tatlı günlerin şerbeti,
İyilik, güzellik abidesi,
Candan, içten,
Vefalı bir dostu olmalı insanın.
Yıllar geçse de eskimeyen.
Eskitmeyen...

T. Tuğba BAŞ

BİR DOSTU OLMALI İNSANIN

Sağlam bir dostu olmalı insanın...
Öyle yolda selam vermek için felan değil.
Saatin kaç olduğu önemli olmadan arayabileceği,
Nerede olsa içini dökebileceği...

Çünkü bazı dostlar vardır, aileden de öte.
Onlar yalnızca gururlanmak istemezler seninle,
Bazen seninle rezil olmak bile isterler.

Ve bazı dostlar vardır,
Herkesten öte.
Onlara yalnızca ona olan sevgini değil,
Hatalarını da anlatabilirsin.
Yüzüne vurmazlar, acından öper onlar.

En önemlisi de hangi kötü durumda olursan ol,
Onlara göre bir çıkış yolu mutlaka olur.
Seni asla yüzüstü bırakmazlar.
Hatta aran bozuk olsa bile,
Senin için birşeyler mutlaka yaparlar.
Onlar günlük değil ömürlüktür.
Öyle sağlam dostlar azdır ama vardır.

Ezgin KILIÇ

BİR DOSTU OLMALI İNSANIN

Bir dostu olmalı insanın, zor gününde olanca sığacı ile gülümseyen,
Bir dostu olmalı yalnızlığında dağ gibi gönlünde büyüyen,

Bir dostu olmalı yıldızlar gibi gecende doğan,
Bir dostu olmalı insanın hüznünü duyduğunda gönül bağında seninle solan.

Bir dostu olmalı insanın bakarken yüreğinin yandığı,
Gözlerinden gözlerine bir sel gibi aktığı.

Bir dostu olmalı insanın yarı yolda bırakmayan,
Yorgun ayaklarında mecal kalmadığında senin bir kuş misali kanatlarında taşıyan.

Bir dostu olmalı insanın, sırrını mahşere kadar içinde saklayan,
Bir dostu olmalı insanın, çağlayan bir pınar gibi susadığında yudum yudum içtiği,
Çöle dönmüş gönlünde bir vaha misali.

Bir dostu olmalı insanın sevgiyle sarıp kucaklayan, şefkatli kollarına kendini emanet ettiğin.
Bir dostu olmalı insanın rüzgar onun kokusunu getirmeli yağmur sesini,
Yanmalı yüreğın sevgisiyle çöl ateşinde.

Bir dostu olmalı insanın onunla doğup onunla büyümelisin,
Çocukluğunu da gençliğini de onunla yaşamamış olmalısın.
Geçen senelerin ardına yığın yığın yığmalısın hatıralarını gün be gün,
Yaşlılığında bile dayanmalısın elindeki değneğe dört elle bile.

Bir dostu olmalı insanın yüzüne baktığında okumalı yüzünden derdini,
Anlamalı çektiğin çileyi feleğın elinden yediğin silleyi.

Bir dostu olmalı insanın sen gibi ömrünü vermeli ülkesinin hizmetine,
Gönüllerde saraylar kurmalı sevgiyle,
Yıldızları sermeli umudun peşinde koşan yüreklerin önüne,
Geleceğe yazmalı adını altın harflerle,
Geleceğe bir imza atmalı, silinmemecesine.

Bir dostu olmalı insanın sen gibi,
Soluklanmalı nefesi ile gün be gün,
Cennetinde nice canlar çiçeklenip açmalı,
Bir dostu olmalı insanın sen gibi,
Rüzgar gibi esmeli gönül dağlarından,
Kar boran olup yağmalı hasretin üstüne.
Elinden tutmalı taşımaları okyanuslarda sen gibi,

Ne güzel günler geçirdik ağladık da güldük de hasretin elinde,
Vakitsiz zamanlarda ne çileler çektin içinde,
En zor günlerimde çölümde okyanusumdun,
Rüya gibi geçip gitti zalim seneler.

Yıllar mevsimler geçerken,büyüdük çocukluğumuzu yaşayamadan,
Üzüm yaprakları döküldü yakın ağacından,
Can çekişiyor sensiz gecelerde hasretin,
Elimden gelse eğer adını yazarım yıldızlara,
Lacivert denizlerden Karadeniz'e savururum sevgini...

Bir dostu olmalı insanın beraber gülüp beraber yanmalı,
Gerekirse omuzuna dayanıp ağlamalı,
Sen öyle bir dostsun,
Seninle dost olmak güzel,
Senin dostluğun dostum, şu dünyaya bedel.
Varolalım sen hep dostum!

KARŞI EVİN ANNESİ

Sen iki ters bir düz,
Kırgınlıklar örerken beş numara şişe,
Yumuşacık kakaolu kekler yapardı,
Karşı evin annesi
İmrenirdim...
Mutfağındaki eksik malzemeden bihaber,
Tepeme dolu kızgınlıklar yüklerdim dişlerimin arasına,
Bilmezdim Anne.
Karşı evin babasında bitermiş iş,
Bunu görmezdim.
Hep başın ağrırdı
Başın, hep ağrırdı
Sırf bu yüzden bile bazı zamanlar
Seni sevmezdim,
Küçüktüm Anne.
Bilseydim evinde su faturası ödenmemiş,
Çeşmeden akmayan suya,
İsyan etmezdim.
Sen iki kere ikinin dört ettiğini,
Ekmek hesabından bilirken,
Mis kokulu çamaşırlar asardı karşı evin annesi.
Özenirdim.
Ellerindeki çamaşır suyu kokusundan rahatsız,
Çocukça bir küskünlük eklerdim gecelerime.
Oysa ellerin ruhuma akarmış saçlarımdan,
Ömrümü tararmış titreyen parmakların.
Bilmezdim Anne.
Büyüme denilen illet dayanıncaya dek kapıma.
Ellerinin ne muhteşem olduğunu bilmezdim.
Küçüktüm Anne.
Yoksa,
Gün aşırı patlayan sarı ampulü,
Mumla yamayacak yüce gönlünü,
Ezecek kadar ezilmezdim.

Sen çalı süpürgesiyle süpürürken dış kapının ağzını,
Taze boyalı saçlarını savurarak süzülürdü karşı evin annesi,
Ayağında yüksek topuklu bir isyan,
Düşündüm de şimdi,
Ne iğreti dururdu o topukların üstünde dursan.
Senin çatlamaş ayakların vardı Anne.
Sabun kokardın en beyazından,
İncecik bir yemeniyle gizledin,
Ölünce her bir teli yılan olacak sandığın sırma saçlarını
Çok yeni anladım Anne.
Ağaran her saç telinden üstüme düşen payımı...
Çocuktum Anne.
Bir bisikletim olsa bütün mutluluklar benimdi.
Babam eve sarhoş gelmiş, geç gelmiş,
Hepsi sabah sokağa çıktığımda biterdi.
Bilmezdim Anne.
Karşı evden arta kalan çantalar dolusu giysi,
Üstümüze cuk otururken,
Ruhuna azap olur akarmış,
Bilmezdim benim Annem.
Gözünün yaşıyla her bayram arifesi vitrinlere bakarmış,
Sen ilkokul fişlerimi kardeşimle hecelerken,
Telefonu keşfetmiş karşı evin annesi.
Bilsen ne cahildin, ne görgüsüzdün gözümde.
Yak deseler yakacağım yık deseler yıkacağım o dakika dünyayı,
Ne şu eski divan kalacak,
Ne çiçekli perdeler,
Şimdiki aklımla ah bir sorsalar bana
Desem;
"O tertemiz günlerim
Hani şimdi nere deler."
Ben ay sonunu nasıl getireceğim diye
Hesaplar yaparken bir gün,
Oğlum nefes nefese yararak ortalığı girdi içeri,
"Yumuşacık kakaolu kekler yapmış"
dedi karşı evin Annesi.
Çok geç anlıyor insan Anne.
İlle de kendi Annesi...
İlle de kendi Annesi...

Deniz İNAN

UÇAK BABAMA SELAM SÖYLE

Karlı bir akşamdı Ankara'da;
Son kez elele yürümüştük,
Bitmesin istediğimiz yolda.
Kısacık beraberliğimizin bütün anılarını sığdırmıştık.
Yazarsın bana demiştin.
Ben de yazarım sana sık sık.
Ağlıyordum....

Sen görmeyesin diye kaldırmıyordum başımı.
Elimi daha sıkı tuttun.
Anlıyordun....

Bu ayrılığa dayanmıyordu kalbim.
Öğrettiğim çiçek adlarını unutma dedin.
Kelebekleri kitap arasında kurutma,
Sık sık fotoğraf çektir, yolla bana.
Kitaplarım sana emanet.
İncitme kimseyi, kin büyütme kalbinde...
Beni bekle...

Yol bitti, gidiyordun artık; gittin.
Sokakta gördüklerimi, filmlerdeki aktörleri sen sandım bir süre.
Kin büyütmedim kalbimde söz vermiştim sana diye.
Kitaplarını okudum, kelebeklerine dokunmadım.
Öğrendiğim çiçek adlarına yenilerini ekledim.
En çok fesleğeni, çoban heybesini, akşam sefasını sevdim.
Seni beklerken çok şey öğrendim.

Yolunu gözlediğim, sevdiğim ilk adam...
Nasıl olsa bulacaktır diye, her görüşümde aynı sesle seslendim.
Uçak, babama selam söyle!

Beni kötü rüyalardan uyandıran, sevdiğim ilk adam...
Bir bilsen seni nasıl özledim...
Kar yağıyor şimdi, otuz yaşım bitti.
Kitapların bende, kelebekler gibi kar taneleri.
Kendi yolumda yürürken hiç unutmadım o cümleyi;

Selamını aldım babacığım.
Kin büyütmedim kalbimde....
Küçük kızının gözleri hala senin çiçeklerinde.

Uçak, babama selam söyle!
Uçak, babama selam söyle!

İclal AYDIN

30 KUŞ

Ben babamın en hüzünlü yanıyım.
Ben Babamın aslan kahramanıyım!

Öyle değil mi Baba?
Gözlerin kıpkırmızı!
Çok mu ağladın!
Baba! O geceyi bir de benden dinle!
Ama Her zamanki gibi dinle.
Tebessümle...

Rüyamda kanat sesleri duydum.
Ardından muhteşem bir koku yayıldı
etrafa.
Sanki biraz gül biraz leylaktı.
Sonra otuz kuş gördüm.
Hepsi beyazdı.
Otuz kuş gökyüzüne şهادet diye yazdı.
Bir ses duydum.
Hayırdır! dedim.
Hayırdır dediler.
Çukurkuyu'daki
Gökyüzü gibiydi uçtukları yer!
Ve beni tutup gökyüzüne yükseltiler.
Kanatlarında kan vardı!
Hayırdır! dedim
Hadi sen de uç!
Bizden hızlı uçabilirsin dediler.
30 kuş beni boşluğa bıraktı baba!
Birden uyandım hayır olur dedim.

Meğer gecesi kabus olacak bir güne uyanmışım.
 Gökyüzünün yıldızlarını çalıp,
 Omuzlarına takan hain yüzler gördüm o gece.
 Ruhları yoktu.
 Korkar mı senin oğlun?
 Korkmaz!
 Korkmadım!
 Zekai Paşam aradı baba:

Bir hain adamlarıyla birlikte size yaklaşıyor.
 O makam senin namusundur Ömer!
 Ben gelene kadar namusunu koru!
 Gerekirse o vatan hainini vur!
 Vazifenin sonunda şehadet de var Ömer!
 Hakkını bana helal et!

Paşam Şehadet der demez
 Yine kulağıma kanat sesleri geldi baba!
 Rüya değil bu kez. Uyanıktım!
 Muhteşem bir koku yayıldı odaya!
 Birşey oldu o an!
 Sanki ellerim omuzlarım çeliktendi.
 Sanki tek başıma tüm dünyayla savaşabilirdim!
 Hazırlanıp bahçeye çıktım.

Hainin etrafında karanlık yüzlü adamları vardı.
 Bir arslanın karşısında duran çakallar gibiydiler.
 Engellemeye çalıştım, durmadılar.
 Ben de silahımı çekip baş haini, başından vurdum!

Yine kuşları gördüm baba!
Bana doğru uçuyordu!
Otuz kuş...
Kanat sesleri
Vücuduma dokunan.
Ve kanatlarında kan.
Salâ sesi! Gökleri yırtan!
Muhteşem bir koku
Gül mü leylak mı?
İçime yayılan!
Ve Çukurkuyu'nun gökyüzü!
Masmavi bulutsuz!
Ve Sessiz!

Ve sessizlik!
İçimde huzur.
Gökyüzündeyim.
Ama artık kuşlar beni tutmuyor!
Uçuyorum ve onlardan hızlıyım.
Meğer ben şehit olmuşum.
Baba! yalnız değilim burda.
Yine ordudayım.
Şehitler ordusunda!
Baba
Ne oldu biliyor musun?
Peygamber alınlarımızdan öptü.
Şehitlere dedi ki:

Kardeşlerinizi tebrik edin!

Bunlar benim garip Őehitlerimdir!

Çünkü sizler dűřmanla savařırken Őehid oldunuz!

Onlar kardeş bildikleri hainlerle savaştı.

Sizlerin silahları vardı ama bunlar silahsızdı.

Sizler tanklarla savaştınız bunlarsa kendi tanklarının altında ezildi!

Sizler uçaklarla dűřmanı bombalarken Őehid oldunuz ama bunlar

Kendi uçaklarından atılan bombalara göğüslerini siper etti!

Bunlar benim gariplerimdir!

Tebrik edin kardeşlerinizi!

Baba! Milletime söyle!

Albayrağın dalgalandığı her yerde biz varız!

Paşama söyle namusumu çiğnetmedim!

Anama, çocuklarıma, eşime, kardeşlerime söyle!

De ki Ömer size bir vatan bıraktı!

Çekinmeden, "Bu vatan bizim!" diyebilirsiniz.

Çünkü bedelini ödedim!

Baba, ben oğluma Ertuğrul'a

Bu vatan için Őehid olmayı öğrettim!

Sen de bana öğrettiğın gibi,

Ona vatan için yaşamayı öğret!

Bu vatan sizin baba!

Otuz kurşun yedim!

Bedelini ödedim!

Babacım.....

Hürmetle ellerinden öperim.

Ben babamın en hüzünlü yanıyorum.

Ben Babamın aslan kahramanıyım!

Ben vatanımın, Asil Kahramanıyım!